

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg er langt mere optaget af de fugle, jeg har i hånden, end af de 20, der flintrer rundt på taget. Vil hr. Flemming Oppfeldt ikke godt bekræfte, at regeringens bidrag til det, hr. Flemming Oppfeldt lige sagde var vigtigt, nemlig yderligere revalidering, er at spare på revalidering i det finanslovsoplæg, der foreligger?

Kl. 13.20

Så ved jeg godt, regeringen har mange gode målsætninger – i hvert fald synes hr. Flemming Oppfeldt, de er gode – om hvordan samfundet skal udvikle sig de næste 10 år. Det har bare ikke så meget at gøre med denne diskussion. Situationen er, at mens Venstres ordfører siger i dag, at det er vigtigt at revalidere, beskærer Venstre i sit finanslovsoplæg revalideringen. Vil hr. Flemming Oppfeldt ikke godt bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare bekræfte, at med dette forslag svækker SF kommunernes økonomiske tilskyndelse til at gøre noget for at forebygge, at folk kommer på førtidspension. Det er dét, vi drøfter i dag, og det er dét, Venstre er modstander af.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg noterer mig så bare, at hr. Flemming Oppfeldt nægter at besvare mit spørgsmål, og at der ingen sammenhæng er mellem at gå herop og sige, at regeringen ønsker en øget revalidering, samtidig med at den sammen med sit støtteparti får vedtaget en finanslov, der beskærer revalidering. At hr. Flemming Oppfeldt ikke vil kommentere det, er formentlig en bekræftelse på, at sådan er det, og ellers kunne det være, en vågen presse måske kunne interessere sig lidt for det.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Sidst vi behandlede dette forslag, stod jeg her som repræsentant for et af regeringspartierne og forsvarede den aftale om ændring af refusionsordningen, vi vedtog i forbindelse med finansloven for 1999. I Socialdemokratiet holder vi de aftaler, vi indgår, også efter et regeringsskifte, og vores holdning til forslaget er derfor uændret. Det skyldes ikke kun, at vi holder vore aftaler, men også, at vi fortsat mener, at ændringen af refusionsordningen var en god ændring.

Pensionsloven stiller to betingelser, for at en person kan få førtidspension. For det første skal

erhvervsevnen være varigt nedsat på grund af fysisk eller psykisk invaliditet, og for det andet skal alle forsøg på at forbedre erhvervsevnen gennem aktivering, revalidering eller behandling være udtømt. Man har altså et lovfæstet krav på at få førtidspension, hvis man vitterlig ikke kan få forbedret sin arbejdsevne. Men det er vigtigt at understrege, at man har et lige så stort krav på at få afprøvet mulighederne for igen at komme ud på arbejdsmarkedet.

Det er ikke nogen hemmelighed, at kommunerne med ændringen af refusionsordningen fik et incitament til at finde andre løsninger end førtidspension for de mennesker, der af den ene eller den anden grund ikke kunne passe et almindeligt arbejde. For os handlede ændringen derfor om at realisere ideen om det rummelige arbejdsmarked ved at sikre, at kommunerne rent faktisk gør, hvad de kan for at få mennesker tilbage på arbejdsmarkedet, enten gennem revalidering eller ved at sørge for, at der er fleksjob til stede.

Bestræbelserne virkede faktisk. Den Sociale Ankestyrelse skrev i sin kvartaloversigt fra september 2001, at der er sket en betydelig forøgelse af den arbejdsmarkedsrettede indsats i kommunerne for de personer, som får påbegyndt en pensions sag, og det er en udvikling, vi i Socialdemokratiet er meget glade for. På den anden side skal vi selvfølgelig ikke glemme – og det gør forslagsstillerne helt sikkert heller ikke – at førtidspension er den rigtige løsning for mange mennesker, der på grund af sygdom eller arbejdsskade ikke kan arbejde.

Jeg skal ikke afvise, at der i nogle kommuner er foregået kassetænkning, og at der er truffet forkerte afgørelser. Det er klart uacceptabelt og klart ulovligt at nægte førtidspension til en person, der er berettiget til det, blot for at det ikke skal gå ud over kommunekassen. Men vi har heldigvis et klagesystem, der gør, at kommunernes afgørelser ses efter i sømmene. Jeg tror dog, at langt de fleste sagsbehandlere og langt de fleste kommuner følger loven, når de afgør pensions sager, og det bør derfor også være vores udgangspunkt, når vi lovgiver på området.

Kl. 13.25

Forlagsstillerne anfører, at ændringen af refusionsordningen går hårdt ud over kommunerne i udkantsområderne. Det er rigtigt, at udkantsområderne på nogle områder er i en vanskelig økonomisk situation, og det er et problem, der kræver særskilt opmærksomhed, men jeg synes ærlig talt ikke, at vi her skal gøre det i